

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.011 van 19 juni 2000
in de zaak A. 45.702/IX-2267.**

In zake : Christiane BOEYKENS,
wonende te DILBEEK,
Heygemstraat 59

tegen :

de Nederlandse Radio- en Televisieuit-
zendingen in België, Omroep van de Vlaamse
Gemeenschap (BRTN), thans de Vlaamse Radio-
en Televisieomroep (VRT).

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Christiane BOEYKENS op 27 december 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing getroffen op 28 oktober 1991 door de Administrateur-Generaal van de BRTN om aan verzoekster een (lees : geen) verlenging van verlof zonder wedde toe te kennen nadat de Directeur-Generaal Televisie reeds eerder het rechtmatig verzoek voor loopbaanonderbreking om onverklaarbare redenen had afgewezen, met als gevolg dat verzoekster per 1 november 1991 bij de BRTN werd ontslagen";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 29 november 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van verzoekster en de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 mei 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, en van advocaat N. VAN DEN BRANDE, die loco advocaat P. THEUWISSEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster bekleedt de betrekking van eerstaanwezend directiesecretaris bij de BRTN.

1.2. Op 31 januari 1991 vraagt verzoekster loopbaanonderbreking van 1 mei 1991 tot en met 1 november 1991.

1.3. De directeur Personeelszaken vestigt haar aandacht erop dat zij zich tijdens de periode van loopbaanonderbreking "in een administratieve status van

verlof bevindt", zodat "alle statutaire bepalingen, ook die inzake onverenigbaarheden en cumulatie (...) van toepassing blijven" en het haar dus tijdens die periode verboden is "enige lucratieve bezigheid aan de dag te leggen zonder toestemming van de BRT-overheid".

1.4. Verzoekster dient daarop een aanvraag in om van 1 mei 1991 tot 1 november 1991 -dus tijdens haar loopbaanonderbreking- de functie van directie-secretaresse uit te oefenen bij "D & D Communications Consultancy & Services". Zij verklaart dat het om een zuiver administratieve functie gaat.

1.5. Het advies van de directeur-generaal TV over deze cumulatieaanvraag luidt "ongunstig : concurrerend bedrijf".

1.6. Op 5 maart 1991 dient verzoekster een aanvraag in opdat haar vanaf 1 mei 1991 voor de duur van zes maanden verlof zonder wedde om persoonlijke reden zou worden toegekend.

Verzoekster verklaart dat zij die aanvraag heeft ingediend omdat de directeur Personeelszaken haar had aangeraden haar loopbaanonderbreking om te zetten in verlof zonder wedde.

1.7. Met een nota van 6 maart 1991 deelt de directeur-generaal TV mede dat hij deze aanvraag ongunstig adviseert, daar hij vreest dat hij "persoonlijke reden" moet vertalen als "concurrerend bedrijf".

1.8. Op 8 maart 1991 bevestigt verzoekster dat zij inderdaad nog altijd om dezelfde reden verlof zonder wedde vraagt, maar het "in tegenstelling tot het concurrerend bedrijf : D & D productions" om het bedrijf "D & D Communications Consultancy & Services" gaat.

1.9. Daaronop deelt de directeur-generaal TV aan verzoekster mede :

"Indien u uitdrukkelijk (d.w.z. schriftelijk) aan de Personeelsdienst meldt dat uw activiteit niet concurrerend zal zijn (dit is een verbintenis !), hef ik mijn bezwaar op".

1.10. Met een nota van 13 maart 1991 aan de directie Personeelszaken bevestigt verzoekster dat haar activiteit bij D & D Communications Consultancy & Services niet concurrerend zal zijn.

1.11. Op 18 maart 1991 deelt de directeur Personeelszaken aan verzoekster mede dat haar voor de periode van 1 mei 1991 tot en met 31 oktober 1991 om persoonlijke redenen verlof met inhouding van wedde wordt verleend.

1.12. Op 12 september 1991 vraagt verzoekster haar verlof zonder wedde met zes maanden te verlengen, namelijk van 1 november 1991 tot 1 mei 1992.

1.13. Op 25 september 1991 beslist de directeur-generaal TV dat het verlof zonder wedde aan verzoekster geweigerd wordt om reden dat zij "weliswaar niet rechtstreeks voor de concurrentie (werkt), maar het (...) een publiek geheim (is) dat haar huidige werkkring (incl. haar vroegere BRT-directeur) als adviseur optreedt inzake dramaproducties voor VTM".

1.14. Nadat verzoekster bij nota van 2 oktober 1991 van de ongunstige reactie van de directeur-generaal TV in kennis was gesteld, vraagt verzoekster op 7 oktober 1991 haar aanvraag tot verlenging van haar verlof zonder wedde voor te leggen aan de adviescommissie inzake verlof zonder wedde en deeltijdse arbeid.

1.15. Op 21 oktober 1991 adviseert de adviescommissie eenparig het verlof zonder wedde te weigeren omdat verzoekster "onvoldoende heeft aangetoond dat zij in een niet concurrentieel bedrijf werkt".

1.16. Op 28 oktober 1991 beslist de administrateur-generaal dat "gelet op het advies van de commissie, (...) het verzoek van mevrouw BOEYKENS voor verlenging van verlof met inhouding van wedde niet (wordt) toegestaan".

1.17. Met een brief van 28 oktober 1991 wordt voormelde beslissing door de directeur Personeelszaken ter kennis van verzoekster gebracht, met de mededeling dat zij ofwel haar ontslag moet indienen ofwel vanaf 1 november 1991 het werk dient te hervatten.

1.18. Op 13 november 1991 deelt de directeur Personeelszaken aan verzoekster mede dat zij, vermits zij haar ontslag niet heeft aangeboden en zij het werk niet hervat heeft op 1 november 1991, vanaf die datum als ontslagnemend wordt beschouwd;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij verzoeksters belang betwist omdat zij, doordat zij na 31 oktober 1991 afwezig is gebleven en evenmin ontslag heeft ingediend, moet worden beschouwd als impliciet ontslag te hebben genomen, te meer dat zij ook geen bezwaar of annulatieberoep heeft ingediend tegen de brief van 13 november 1991 van de directeur Personeelszaken waarbij haar werd medegedeeld dat zij als ontslagnemend werd beschouwd en dat zulks als een ambtshalve ontslag wegens postverlating kan worden beschouwd; dat zij daaruit afleidt dat verzoekster hoe dan ook

definitief geen deel meer uitmaakte van het BRTN-personeel, waardoor zij geen belang meer heeft om de nietigverklaring te vorderen van een beslissing waarbij haar een verlenging van haar verlof zonder wedde wordt geweigerd;

2.2. Overwegende dat geen formele beslissing genomen door het bevoegde bestuursorgaan van de BRTN voorligt blijkens welke verzoekster uit haar functie bij de BRTN ontslagen werd; dat een brief van de directeur Personeelszaken waarbij haar werd medegedeeld dat zij als ontslagnemend werd beschouwd geen zulkdanige beslissing uitmaakt; dat in zoverre in deze zaak het niet hervatten van haar werk door verzoekster als een "impliciete indiening van ontslag" zou kunnen worden beschouwd, zulks hieraan geen afbreuk doet, aangezien het -al dan niet impliciet- door een ambtenaar aangeboden ontslag slechts uitwerking heeft wanneer het door het bevoegde bestuursorgaan wordt aanvaard; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert dat zij aan het besluit van de Vlaamse regering van 7 december 1987 waarbij het koninklijk besluit van 3 juli 1985 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan in de besturen en de andere diensten van de ministeries toepasselijk wordt verklaard op het personeel van sommige instellingen van openbaar nut die onder het gezag of de controlebevoegdheid van de Vlaamse regering staan, het recht ontleent om loopbaanonderbreking te krijgen voor een periode van minimum zes maanden; dat volgens verzoekster die loopbaanonderbreking haar ingevolge een verkeerde interpretatie van haar cumulatieaanvraag werd geweigerd en zij, door een gebrek aan kennis of doelbewuste misleiding, er door de

directeur Personeelszaken toe werd aangezet haar aanvraag tot loopbaanonderbreking te wijzigen in een aanvraag voor verlof zonder wedde; dat verzoekster verder stelt dat sommige leden van de adviescommissie inzake verlof zonder wedde en deeltijdse arbeid krantenberichten zouden hebben geciteerd om de argumentatie van de directeur-generaal TV dat "persoonlijke reden" moet worden vertaald als "concurrerend bedrijf" bij te treden, welke argumentatie op geen enkele wettelijke grond steunt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij de loopbaanonderbreking nooit geweigerd heeft en deze trouwens ook niet kon weigeren, aangezien loopbaanonderbreking voor de personeelsleden in de openbare sector, behalve voor personeelsleden die uitdrukkelijk van dit voordeel zijn uitgesloten, een recht is, doch de directeur Personeelszaken er verzoekster op gewezen heeft dat personeelsleden die tijdens hun loopbaanonderbreking een activiteit als loontrekkende beginnen geen recht hebben op onderbrekingsuitkeringen en hij verzoekster bovendien medegedeeld heeft dat zij tijdens de loopbaanonderbreking onderworpen zou blijven aan de statutaire bepalingen inzake cumulaties en onverenigbaarheden en dat de directeur-generaal TV in casu geoordeeld heeft dat de voorgenomen cumulatie van verzoekster onverenigbaar was met haar hoedanigheid van BRTN-personeelslid, waarop verzoekster vrijwillig aan haar loopbaanonderbreking heeft verzaakt; dat de verwerende partij er ook op wijst dat het annulatieberoep niet de beweerde weigering van loopbaanonderbreking tot voorwerp heeft, maar wel de beslissing van de administrateur-generaal waarbij haar aanvraag tot verlenging van verlof zonder wedde werd afgewezen; dat, wat deze weigering betreft, de verwerende partij stelt dat volgens de richtlijnen van de raad van bestuur geen verlof zonder wedde kan worden toegestaan indien de

reden van het verlof te vinden is in de uitoefening van een functie als werknemer of zelfstandige met een activiteit die concurrentieel is met die van de BRTN en dat in casu de aanvraag van verzoekster overeenkomstig deze richtlijn en op basis van het ongunstig advies van de adviescommissie door de administrateur-generaal werd afgewezen;

3.3. Overwegende dat verzoekster in haar repliek ontkent dat zij haar aanvraag voor loopbaanonderbreking vrijwillig in een verzoek om verlof zonder wedde gewijzigd heeft; dat volgens verzoekster de directeur Personeelszaken verzuimd heeft haar aanvraag voor loopbaanonderbreking aan de administrateur-generaal en de raad van bestuur voor te leggen; dat zij voorts stelt dat het ongunstig advies van de directeur-generaal TV voor de toekenning van loopbaanonderbreking en de weigering van een verlenging van het verlof zonder wedde berusten op een verkeerde interpretatie van de richtlijnen die op 30 mei 1988 door de raad van bestuur werden opgesteld; dat, ten slotte, volgens verzoekster "D & D Group Management N.V." wel actief is in de algemene mediasector in binnen- en buitenland, maar dan ook alle kranten, alle magazines, alle films, alle reclameagentschappen enzovoort concurrerende bedrijven zijn van de BRTN en de bewering van de directeur-generaal TV, waarop de weigering steunt, door geen enkel stuk uit het dossier wordt gestaafd terwijl hij ook niet consequent is in zijn adviezen;

3.4.1. Overwegende dat in de eerste plaats moet worden vastgesteld dat verzoekster niet de beslissing bestrijdt waarbij geweigerd werd haar een loopbaanonderbreking toe te staan, maar de beslissing waarbij haar de verlenging van een verlof zonder wedde werd geweigerd; dat zij tegen die beslissing dan ook niet dienstig de schending kan aanvoeren van het besluit van

7 december 1987 van de Vlaamse regering waarbij het koninklijk besluit van 3 juli 1985 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan in de besturen en de andere diensten van de ministeries toepasselijk wordt verklaard op het personeel van sommige instellingen van openbaar nut die onder het gezag of de controlebevoegdheid van de Vlaamse regering staan; dat, in zoverre verzoekster staande zou kunnen houden dat zij haar vraag om het voordeel van de bedoelde regeling van loopbaanonderbreking te genieten heeft omgezet in een vraag om verlof zonder wedde omdat deze haar werd geweigerd, het haar toekwam die weigering binnen de termijn van beroep bij de Raad van State te bestrijden en niet nadat een vraag om verlenging van het haar naderhand toegekend verlof zonder wedde werd afgewezen;

3.4.2. Overwegende, voorts, dat in tegenstelling met de loopbaanonderbreking, de toekenning van verlof zonder wedde geen recht uitmaakt voor het betrokken personeelslid; dat het voordeel ervan echter ook niet willekeurig kan worden geweigerd; dat in dat verband de verwerende partij op 30 mei 1988 een aantal "toekenningscriteria" heeft vastgesteld waaronder dit dat het verlof wordt geweigerd als de tijdens het verlof uitgeoefende activiteit "concurrentieel is met die van de BRT" en uitgesloten wordt om een betrekking uit te oefenen bij een concurrerende radio- of tv-omroep of bij een bedrijf dat radio- of tv-programma's produceert;

Overwegende dat de weigering om verzoeksters verlof zonder wedde te verlengen gebaseerd was op het motief dat -terwijl de directeur-generaal TV de mening toegedaan was dat verzoeksters werkgever als adviseur optreedt voor VTM zij geen uitleg had gegeven over de bedrijvigheid van die werkgever- verzoekster onvoldoende heeft aangetoond dat zij in een niet-concurrerend bedrijf werkt;

Overwegende weliswaar dat de betichting voor een concurrerend bedrijf te werken voorgesteld werd als "een publiek geheim" en niet uitgesloten is dat, zoals verzoekster beweert, de adviescommissie zich heeft laten leiden door "krantenberichten", het mede verzoeksters zaak was meer uitleg te verstrekken over de activiteit van haar werkgever, daar zij het best geplaatst was om zulks te doen; dat het "publiek geheim" niet noodzakelijk reeds "publiek" was toen verzoekster haar eerste aanvraag om loopbaanonderbreking en/of verlof zonder wedde indiende en louter haar verklaring op dat tijdstip, dat haar activiteiten bij "D & D Communications Consultancy & Services" niet concurrerend zouden zijn -waaromtrent toen al ernstige twijfels waren gerezen- niet volstaat om aan te tonen dat dit ook niet het geval was een aantal maanden later; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien juni 2000, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.